

Batsányi sírjánál 80 év múltán

Ahogy errefelé mondják,
szegrül-végrül,
jó Anna révén,
rokonok is volnánk.
De nem csak ezért
sirattunk el és gyámolítottuk
hamvaid tapolcai hazatértét,
kerek 80 éve.
Maroknyi hamvát a költőnek, hősnek,
száműzött honfinak,
és Gabriellának.
Azt is mondják, szép ember voltál,
s ha nem csal Kininger és Füger képe,
poéták közt a legszebb magyar.
A gimnázium Festetics városában,
hol Proplich megelőzött
egy kurta versikével,
Juranitsot adta neked,
a tudós, okos papot,
ami fontosabb ennél:
ifjúkori pajtást,
kivel együtt vettétek be
Szent Mihály hegyét,
remetét keresve
az omló kápolna dombjának
cserszömörccés oldalán.
Juranitsot, barátot.
Ő, Kufstein, Spielberg után
sem félt Linzbe küldeni leveleit.
És elsiratta Gabriellát,
és siratott téged is
midőn egyedül maradtál
a Róma alapította Lentiában,
egyedül, önmagaddal.
Meg sem várva
a hősi forradalmat...

Itt állok sírodnál.
Gyertyát gyújtok, Neked és Gabriellának.

Az esteli csendben
őszi leveleket forgat a szél...